

Ein brakandi succés

Summarfestivalurin 2004 bleiv til tað, sum nógv høvdu vónað innast inni, men ikki torað at viðganga, at tey gjørdur. Umleið 4.000 áhoyrarar, framúr tónleikarar, gott veður, góður matur og ikki minst gott lag á fólki gjørdur, at Summ-

arfestivalurin fer í minnið, sum allahelst tað størsta og besta tónleikauppliv-ilsíð í Klaksvík nakrantíð

SUMMAR FESTIVALUR 04

Solby A. Eliassen,
solby@sosialurinn.fo
Myndir: Alvir Haraldsen

Klaksvík: Festivalurin byrjaði longu hóskvöldið, men ongin ivi er um, at leygardagurin var høvuðsdagurin við einari ørgrynna av tiltøkum frá klokkan tíggu á morgni. Góða veðrið saman við fleiri túsend fólki gjørdur sitt til, at lagt varð upp til eitt brak av einum degi longu frá morgunmatarborðinum við Norðoya Sparikassa. Sólskinsfepurin, sum hevur gingið um alt landið seinastu vikuna, hevði hug at arga eitt sindur leygar-morgunin, tí tá hekk mjørk-in nakað niður yvir fjøllini. Men tá Trølla-Pætur og omman lupu út úr fall-skýggja klokkan trý seinna-partin var fagrasta summar-veður aftur í býnum. Fólk hugnaðu sær við økið allan dagin, og fá mundu hava hug at fara heim.

Um fyra tíðina setti Steinbjørn Jacobsen, borgarstjóri, festivalin, og so kundi konsertin byrja. Credo vóru fyrst á pallin, og hóast tað mangan verður sagt, at tað kann vera torført at vera fyrst, so komu teir frágráa væl frá teirra framförslu. Um enn ikki tað vóru heilt so nógv fólk

niðri á bønem, so skal ongin ivi vera um, at flestu fólk á økinum hesa løtuna hoyrði bólkin.

Konsertin var skipað soleiðis, at skift varð ímillum framförslur á stóra pallinum á Vágshøi og litla pallinum við sparikassan. Hetta gjørdi, at tað so gott sum ongantíð var nokur biðitið. Ei heldur yvirlappaðu bólkarir hvønn annan, so áhoyrararnir fingur alt við.

Alt tiltakið koyrdi bara. Fyrirleikarnir eiga rós og eitt stórt herðaklapp uppborið fyrir eitt framúr væl-fyriskipað tiltak. Eftirlitið var strangt, men tað eigur tað eisini at vera til slík tiltøk.

Bólkarnir og einstaklingarnir, sum framfóru vóru so nógvir í tali, at tað er nærum vónleyst at fara at nevna hvønn. Men saman eiga tey øll æruna fyrir, at fólk fingur eitt upplivilsi fyrir lívið.

Hjarnar, Frændur, Gunnar Mikkelsen, Guðrun Sólja Jacobsen, Petsy Tvørfoss, Brandur Enni, Týr, Credo, Hanus Johansen, Ken Hensley og hansara fólk, Ólavur Presley og his dirty Rag Rags, Jóhan í Kollafirði, Boney M. Øll

gjørdur sitt til, at Vágshøi kókaði allan dagin.

Fólk høvdu allatíðina á munni, hvussu fantastiskt tiltakið var. Øll vóru so glað og vælnøgd, at tað neyvan kann lýsast við orðum.

- Hvør skuldi havt trúð, at slíkt bar til í Klaksvík, spurdu fleiri. Uppaftur onnur rósti tiltakinum upp um øll skýggj og søgdu, at har var onki at seta fingurin á. Tað er eisini rætt. Har kiks-aði so gott sum onki.

Tað var líka meðan Ken Hensley var á pallinum, at tvey lítill teknisk brek vóru, men tað lat ikki til, at bólkurin ella áhoyrararnir lögdu

nakað í tað. Brekini vóru rættað eftir einari lítari løtu, men ivaleyst hava fyrirleikarnir og teknikk-ararnir krampað tærnar tey sekundini, inntil brekini vóru rættað.

Tað eru nú nógv ár síðani seinast, at Hanus Johansen sang í Klaksvík. Hann framfóru á litla pallinum beint eftir, at Frændur vóru farnir av stóra pallinum. At hann er ein tann best um-tókti tónleikarin í landinum, prógvaði mannfjöldin, sum stóð allan vegin frá pallinum og eftir veginum móti posthúsinum. Hinir einstaklingarnir á litla pallinum savnaðu eisini

Summar og sól á summarfestivalinum

mong fólk, men Hanus fekk so gott sum øll at leggja sær leiðina til litla pall.

Hann var tó ikki heilt liðugur, tá mannamúgvur byrjaði at flyta seg oman aftur á bøn. Ken Hensley var næstur á stóra palli, og óivað vildu øll tryggja sær góð pláss.

Tann so vælupplagdi frá-søgumaðurin, Kári Sólstein, presenteraði við nøkrum stutt samansettum setningum um lívið hjá Hensley størstu legenduna á festivalinum.

Tónleikurin byrjaði, og nú hoyrdist, at her var sanniliga talan um kendan ból, sum er vanur við at framfóru live.

Hensley legði í vaði at syngja og spæla. Og saman fekk bólkurin alla mann-

fjöldina upp á kók innan fyrir nokur fá sekund.

Millum hvørt lag hoyrdist fólk tó rópa Easy Livin ella murra Lady in Black.

- Oh, stop it, you guys, segði Hensley flennandi. Áhoyrararnir fingur tó hesi bæði lögini at hoyra, men áðrenn, spældu Hensley og hansara fólk fleiri onnur lög. Kanska ikki so kend fyrir summi, men tað sást á mannamúgvuni, hvar tey stóðu, sum plagdu at lurtu eftir Uriah Heep tann tíð tað var.

Bráðliga oguttan nakra presentering byrjaðu teir at spæla Easy Livin. Alt fór upp at hoppa og rópa, og tað var eitt lív. Tá so Hensley við einari langari intro byrjaði at spæla Lady in Black, byrjaði øll mannamúgvur at murra tað eyð-

kenda lagið. Fantastiskt at hoyra tað.

Hensley og hansara fólk fóru av pallinum, eftir eitt eykalag.

So var aftur okkurt á skránni á litla palli. Jóhan í Kollafirði í ein mans showi, vælupplagdur, sang sínar landaplágur, og undirhaldið má sigast at vera fyrir allar pengarnar.

- Ótrúligt, at ein einsamallur maður kann hatta, helt onkur fyrir.

Á stóra palli var síðani sjón fyrir søgn. Ólavur Presley og hansara skitnu kloddafyl livdu upp til síni lyfti. Teir settu alt upp eftir einum enda við einum lagi fyrir og øðrum eftir. Ólavur fór enn tá so langt sum at lata seg úr einum reyðum

frakka. Innanfyrir var hann bert íklæddur brósthaldara og trussum út yvir einar svartar nylonsockar. Tá mundi láturin ongan enda fingið. Fólk mundu tó ikki vera so skelkað av hesum, tí soleiðis eigur tað bara at vera, tá hesin bólkurin er á palli.

Eftir hetta var "bara" Boney M, sum ikki hevði staðið á palli. Tey komu á pallin til eina væl og virðiliga upphitaða mannfjöld. Tað hevur ivaleyst gjørt uppgávuna hjá teimum lætta. Løg sum Daddy Cool, Sunny, Brown girl in the ring, Ma Baker, Hooray! It's a Holiday og Rasputin vóru ikki til at taka feil av. Macy Williams takkaði fleiri ferðir fyrir gestablíðni og greiddi frá, at tey høvdu verið ein

gongutúr niðan á Enniberg í góðveðrinum sunnudagin. By the rivers of Babylon var tað næstseinasta lagið, sum tey sungu. Eftir eitt eykalag takkaðu tey fyra fyrir seg og fóru av pallinum.

Ein ótrúlig konsert var komin at enda. Fólk gingu nær um í einum rúsi bara av tónleikinum, um enn rúsin hjá nógvum mundi vera tann meira vanligi.

Her skal tó sigast beinanvegin, at tá hugsað verður um, at konsertin byrjaði tíðliga seinnapartin, so vóru tað ikki nógv ov drukkin fólk at siggja undir konsertini.

Móti endanum av konsertini hevði tað hug at sirma nakað, men tað

gjørdi ikki mun fyrir fólkið. Tey fóru beint í býin í dans ella onkra aðrastaðni, tá alt var liðugt á bønem.

Dagurin, sum byrjaði við uttandura morgunmati, helt fram við tiltøkum fyrir børnunum seinnapartin og einari stórlignari konsert, har tónleikurin var best, var komin at enda. Klokkan var færin av miðnátt, men fólk hildu longi á, og lagið var gott á øllum. Orsøkin varuttan iva ein: Høvuðsdagurin á Summarfestivalinum var ein brakandi succés.